

...นิทานธรรมะ...เศรษฐีซีเหี้ยว..

นำเสนอเมื่อ : 16 พ.ค. 2552

...นิทานธรรมะ...เศรษฐีซีเหี้ยว..

นานมาแล้ว ยังมีฝัวเมียอยู่หนึ่งมีไร่อยู่ชายป่า ช่วยกันทำมาหากิน ด้วยความขยันขันแข็งและซื่อสัตย์สุจริต เมื่อใดเงินมาก็เก็บออมด้วยความมธยัสถ์ ไม่ช้าก็สามารถตั้งตัวได้ และมีความเจริญอยู่ในขั้นเศรษฐี โดยมีบุตรสิบสกุลเพียงผู้เดียว ฉะเศรษฐีฝัวเมียก็มีได้ประมาณ เลี้ยงลูกชายด้วยความเอาใจใส่ ไม่ประพฤเป็นคนพาล รู้จักทำมาหากิน เป็นที่ชื่นชมกับพ่อแม่ในวัยชรายิ่งนัก

เศรษฐีได้จัดการซื้อหญิงลูกสาวขอคบหัดในเมืองให้แก่ลูกชาย หลังจากพิธีแต่งงานแล้ว นางก็ขยันขันแข็ง ปกครองดูแลบ้านเรือนได้อย่างไม่มีที่ติ ฐานะทางครอบครัวจึงเป็นปีกแผ่น เศรษฐีฝัวเมียเป็นคนมีใจเมตตาปราณี และใจบุญยิ่งนัก เอาใจใส่ดูแลบางไพร่ให้กินดีอยู่ดี ผู้คนในบ้านจึงรักภักดี จะมอบหมายอะไรให้ใครทำก็จะทำเสร็จเรียบร้อยไม่ต้องกวดขันวากลาว

และยังแบ่งเงินที่หามาได้ส่วนหนึ่งทำบุญทำทาน ตามหน้าที่ของพุทธศาสนิกชนที่ดี ชาวบ้านก็นับถือทั้งเมือง ใครทุกข์ร้อนอะไรมาขอความช่วยเหลือ เศรษฐีทั้งสองก็จะช่วยด้วยเมตตา เมื่อสิ้นอายุขัยทั้งสองคนฝัวเมีย จึงได้ไปเกิดในสวรรค์ชั้นอินทร์ แต่ด้วยความหวังใบบุตรคนเดียวของตน ก็คอยดูแลอยู่ห่างๆเสมอ

ฝ่ายลูกชาย พ่อพ่อแม่ตายแล้วก็ได้รับมรดกมหาศาล เขารีบสำรวจทรัพย์สินแล้ว ก็จัดแจงเก็บรวมไว้แต่เพียงผู้เดียว เงินทองมากมายนั้น บางส่วนเขาไม่ยอมให้เมียของเขาดู เขามีความสุขที่จะลูบๆคลำๆเงินทองของตนในที่ลับตาคน เมื่อเซยชมบอยๆเขา ก็เกิดอยากจะมีมากขึ้น ในที่สุดเขาก็กลายเป็นคนซีเหี้ยว บ่าวไพร่เกิดความอดอยากเดือดร้อน ไม่มีกำลังใจจะทำการงาน ทรัพย์สมบัติที่เป็นรายได้แต่เดิม ก็มีได้เพิ่มพูนตามความคาดหมายของชายหนุ่มเศรษฐี ยิ่งรายได้ไม่เพิ่ม ชายหนุ่มก็ยิ่งเพิ่มความตระหนี่ จนเกิดความทุกข์ใจ ต้องหันหน้าเขาพึ่งเหล่า แทนที่จะหาเพื่อนเอาไว้รับทุกข์ และปรึกษาหารือ ลูกเศรษฐีกลับไปแอบกินเหล้าในพุ่มไม้ไกลตาคน เพราะไม่ยอมแบ่งปันให้ใคร

ความไม่สมหวังทิวความรุนแรง ทำให้กลายเป็นคนอารมณ์ร้าย อาละวาดเอากับคนในบ้าน และเมียของตน ฝ่ายเศรษฐีผู้พ่อ ซึ่งเสวยสุขอยู่ในสวรรค์ชั้นอินทร์ เพราะการมดีได้สะสมไว้เมื่อยามมีชีวิตอยู่ เล็งเห็นลูกชายก็เกิดความสงสาร คิดจะแกนิสัยลูกชาย จึงปลอมตัวเป็นหนุ่มน้อย มีหน้าตาทางเหมือนลูกชายของตน

พอเห็นลูกไปแอบซุ่มกินเหล้าในพุ่มไม้ เม้ามายจนหมดสติไป ก็เดินเข้าไปในบ้านลูกชาย ลูกสะใภ้เศรษฐีกำลังนั่งเป็นทุกข์อยู่ที่นอกชาน หนุ่มน้อยตัวปลอมจึงเข้าไปนั่งใกล้ๆ บอกว่าให้เอาเงินทองออกไปทำทานคนยากคนจน ทั้งคนในบ้าน และนอกบ้านเท่าที่จะพอใจ ฝ่ายลูกสะใภ้เป็นคนใจบุญเป็นทุนอยู่ก่อนแล้ว เงินที่ทำทานจึงถึงมือคนยากคนจนเป็นจำนวนมาก

ผู้คนที่ทุกข์ยากทั้งหลายพากันดีใจ และสรรเสริญสละไภของเศรษฐีเป็นอันมาก นางมีความเอิบอิ่มใจ ในการให้ครั้งนี้ เพราะสามีซึ่งเหนียวของนางหามปราม ไม่ให้ทำบุญทำทานมานานแล้ว นอกจากนี้เศรษฐีผู้เป็นพ่อที่ปลอมตัวมา ยังบอกให้ลูกสะใภ้จูงวัวเทียมเกวียน 2 ตัว ออกบริจาคให้เป็นทานแก่คนยากจน และต้องการวัวอีกตัว ชาวนาผู้เชิญใจจูงวัวออกไปถึงประตูใหญ่ ลูกชายเศรษฐีหายเมาเดินเขามาพอดี

พอเห็นวัวกับเกวียนก็จำได้ว่าเป็นของตน จึงปราดเข้าไปแย่งจะเอาคืน ชาวบ้านที่ได้รับทานไม่ได้ดูหน้าว่าเป็นใคร ก็ต่อสู้เพื่อเอาวัวและเกวียนไว้สุดชีวิต พร้อมกับร้องเรียกให้ชาวบ้านช่วย

"ช่วยด้วยเจ้าข้า ช่วยด้วย มีคนจะมาปล้นวัวกับเกวียนของข้า"

ชาวบ้านได้ยินก็กรูกันเข้ามาช่วย เกิดซุลมุนุ่นวาย บุตรชายเศรษฐีพุกเข้าไปทั้งตัว เกือบจะเอาชีวิตไม่รอด เขาโกรธแค้นยิ่งนัก เมื่อไม่มีทางเอาวัวกับเกวียนคืนมาได้ จึงกลับบ้านด้วยความสงสัย

"ทำไมหนอ อ้ายชาวนานั่นจึงเอาของในบ้านของเราไปเป็นของมันได้"

ครั้นเห็นเมีย จึงถามเอาความจากนาง นางก็เล่าให้ฟังว่า

"อ้าว ก็พี่นั่นแหละ เป็นคนบอกให้ฉันยักวัวและเกวียนให้ชายคนนั้น "

แล้วนางก็เล่ารายละเอียดทั้งหมดให้สามีฟัง

สามีของนางได้แต่โกรธแค้น จะทำอะไรก็ได้ จึงแต่งตัวเข้าไปขอร้องทุกข์กับเจ้าเมือง แล้วให้เจ้าเมืองจัดการเรียกเกวียนและวัวคืนให้กับตน

ฝ่ายเศรษฐีผู้เป็นพ่อติดตามเรื่องมาตลอด ได้ยินเจ้าเมืองส่งพนักงานไปกุมตัวชาวนา ผู้เอาเกวียนและวัวเข้าไปในจวน จะไต่สวนเอาความ ก็แปลงตัวเป็นลูกชายอย่างเดิม แล้วไปนั่งคุยกับลูกสะใภ้ เมื่อกุมตัวชาวนาไปไต่สวนไต่จวนแล้ว ชาวนาก็ชี้ตัวลูกชายเศรษฐีแล้วเล่าเรื่องให้เจ้าเมืองฟัง

"ท่านเจ้าเมือง ข้าพเจ้างงวยงวยเต็มทีแล้ว นี่จะเอาอย่างไรกับข้าอีก ก็ชายคนนี้เป็นคนบอกนางเมียของเขา ให้นำวัวเทียมเกวียนมาให้เขาเอง ข้าไม่ได้ขอละด้วยซ้ำไป ไม่เชื่อก็ไปถามนางดูเถิด ถ้าผิดไปจากที่ข้าว่า จะลงโทษอย่างไรข้าก็ยอม"

เมื่อชาวนาอ้างเช่นนั้น เจ้าเมืองก็จำเป็นที่จะต้องให้พนักงาน ไปตามพยานมา นางเมียเมื่อได้ยินเรื่องย่อๆจากนักการ ก็ชวนสามีเข้าไปในจวนด้วยกัน คนที่อยู่ในห้องโถงพากันตะลึงอยู่ครู่ใหญ่ เพราะเกิดมีคนเหมือนกันอยู่ใกล้ๆกัน เหมือนกันยิ่งกว่าลูกฝาแฝดเสียอีก ไม่มีผิดเพี้ยนอะไรในหน้าตาและรูปร่าง จนไม่สามารถแยกแยะได้ว่าใครเป็นใคร

ทันใดนั้นหนุ่มน้อยผู้ที่เพิ่งเข้ามาใหม่ ก็ยืนขึ้นแล้วกลับร่างเป็นเทวดา ประกาศตัวเองว่าได้ไปเกิดเป็นเทวดา อยู่ในชั้นอินทรี ที่แปลงร่างมาเป็นลูกชายของตนนั้น ก็เพื่อจะตัดนิสัยของลูกชาย ว่าแล้วก็ขออนุญาตเจ้าเมืองสอนลูกชายว่า

" การมีเงินทองแล้วไม่แบ่งปัน ทำบุญทำทาน ให้แก่คนยากจน จะไม่เป็นผลดีแก่ตัวเองเลย จะทำการค้าหรือประกอบอาชีพอะไรก็ตามไม่มีวันเจริญ " ว่าแล้วเทวดาก็ลาจากไป สู่วิมานชั้นอินทรี

ขอบคุณที่มา : นิตานชาวบ้าน